

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

Capvt. XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

SECUNDVM
CAPVT. XXIII.

T surgens vniuersa multitudo eorū, duxit illū ad Pilatū. Cœperūt aut̄ illum accusare, dicentes: Hunc deprehendim⁹ euertere gentē, ac vetantē tributa dare Cæsari dicentē se Christū regē esse. Pilatus aut̄ interrogauit eū, dicens: Tu es ille rex Iudeorū? At ille respondens illi, ait: Tu dicis. Ait aut̄ Pilatus ad p̄cipes sacerdotū & turbas: Nihil inuenio noxię in hoc hoīe. At illi inualescebant, dicentes: Cōmouet populum, docēs per vniuersam Iudæā: exorsus a Galilæa vsq; ad hūc locū. Pilatus aut̄ audita mentione Galilæę, interrogauit, nū hō, Galilęus esset. Et vt cognouit, quod ad Herodis ditionē pertineret, remisit eum ad Hærodē, qui & ipse Hierosolymis erat p̄ id tēpus. Herodes aut̄ viso Iesu, gauisus est valde. Tenebat em̄ multo iam tpe cupiditate videndi illū, eo quod audiret multa de eo, & sperabat se signū aliquod visurū ab eo fieri. Interrogabat aut̄ eum multis sermonib⁹. At ipse nihil illi respōdebat. Stabant aut̄ principes sacerdotū & scribæ acriter accusantes eū. Spreuit illū Herodes cū exercitib⁹ suis, cūq; illufisset indutū veste splendida remisit ad Pilatū. Et facti sunt amici inter sese Pilatus & Herodes in eodem die, nā antea similtas inter eos intercesserat. Pilatus aut̄ cōuocatis principibus sacerdotū, & magistratib⁹, ac plebe dixit ad illos. Oblulistis mihi hūc hoīem, quasi auertentē populū, & ecce ego corā vobis interrogans, nullū crimen inuenio in homīe isto ex his de quib⁹ accusatis eū: sed ne Herodes quidē nā remisi vos ad illū, & ecce nihil dignū morte actū est ei. Emēdatū ergo illum dimittā.

Necessè autē habebat dimittere eis in festo vnū. Exclamauit au-
 tē simul vniuersa turba, dicens: Tolle hunc, & dimitte nobis Ba-
 rabbam: qui erat ppter seditionē quandā factā in ciuitate & ho-
 micidiū coniectus in carcerē. Iterū autē Pilatus locutus est ad eos,
 volēs dimittere Iesum. At illi clamabant, dicētes: Crucifige, cru-
 cifige eū. Ille autē tertio dixit ad illos: Quid em̄ mali fecit hic? Nul-
 lū crimen capitale cōperio in eo, castigatū ergo dimittā illū. At il-
 li instabāt vocib⁹ magnis, postulantes vt crucifigerēt, & inuale-
 scēbant voces eorū, ac summorū sacerdotū. Et Pilatus adiudica-
 uit vt fieret qd illi postulabant. Dimisit autē illis eū, q ppter sedi-
 tionē & homicidiū coniectus fuerat in carcerē, quē poposcerant,
 Iesum vero tradidit arbitrio eorū. Et cū aducerent eū, apprehen-
 derūt Simonē quēdā Cyrenēsem veniētē e rure, & imposuerūt illi
 crucē vt portaret post Iesū. Sequebāt autē illū multa turba popu-
 li ac mulierū, quæ plangebāt & lamētabant eū. Cōuersus autē ad
 illas Iesus, dixit: Filię Hierusalē, nolite flere sup me, sed sup vobis
 ipsis flete, & sup filijs vris. Quā ecce veniēt dies in qb⁹ dicēt: Bea-
 tæ steriles, & vētres q nō genuerūt, & vbera quæ nō lactauerunt.
 Tunc incipiēt dicere mōribus: Cadite sup nos: & collib⁹, operite
 nos. Quia si in humido ligno hæc faciūt, in arido quid fiet? Duce-
 bant autē & alij duo facinorosi cū eo vt interficerent. Et postq̄ ve-
 nerunt in locū, q̄ vocat Caluaria, ibi crucifixerūt eū, & facinoro-
 sos, vnū a dextris, alterū a sinistris. Iesus autē dicebat: Pater, remitte il-
 lis, nesciūt em̄ qd faciunt. Diuidētes vō vestimēta ei⁹, miserūt sor-
 tē. Et stabat pplus spectās, & deridebāt eū p̄cipes cū eis, dicen-

tes: Alios seruaui, seruet seipsum, si hic est ille Christus, ille dei electus
 Illudebant autem ei & milites accedentes, & acetum offerentes ei, dicen-
 tesque: Si tu es ille rex Iudeorum, saluum te fac. Erat autem & inscriptio
 scripta super eum litteris Graecis, & Latinis, & Hebraicis: Hic est rex
 Iudeorum. Unus autem de his qui predebant facinorosorum, conuitia dice-
 bat in eum, dicens: Si tu es Christus, serua teipsum & nos. Respondens
 autem alter, increpabat eum, dicens: Ne times quod tu deum, quod in eadem
 natione es? Et nos quod iuste, nam digna factis recepimus, hic vero
 nihil mali gessit. Et dicebat ad Iesum: Domine, memeto mei, cum vene-
 ris in regnum tuum. Et dixit illi Iesus: Amen dico tibi, hodie mecum eris
 in paradiso. Erat autem fere hora sexta, & tenebrae factae sunt super
 totam terram usque ad horam nonam. Et obscuratus est sol, & velum templi
 scissum est medium. Et cum clamasset voce magna Iesus, ait: Patrem, in ma-
 num tuam commendo spiritum meum. Et haec cum dixisset, expirauit. Cum
 vidisset autem centurio, quod accidit, glorificauit deum, dicens: Vere
 hic homo iustus erat. Et omnes turbae eorum qui simul accesserant ad specta-
 culum istud, & viderant quae contingebant, percutientes pectora sua, reuer-
 tebantur. Stabant autem omnes noti eius, & mulieres quae secutae eum erant
 a Galilaea haec videntes. Et ecce vir nomine Ioseph, hunc decurio, qui erat
 vir bonus ac iustus, hic non consenserat consilio ac facto eorum, oriun-
 dus ab Arimathaea ciuitate Iudeorum, qui exspectabat & ipse regnum
 dei: Hic accessit ad Pilatum & postulauit corpus Iesu, & depositum in
 uoluit sintoni & posuit illud in monumento quod erat in lapide ex-
 cisum, in quo nondum quisquam positus fuerat. Et dies erat parasceue, & sabbatum
 illucescebat. Subsecutae autem mulieres quae cum eo venerant de Galilaea

læa, viderūt monumētū, & quēadmodū positū erat corp⁹ ei⁹, Res
uersæ vero, parauerūt aromata & vnguēta, ac sabbato quēdē quie
uerūt secundum præceptū. ¶ CAPVT. XXIII.

No autē sabbatorū pfundo crepusculo, venerūt ad mo
numētū, portantes q̄ parauerāt aromata, & nonnul
læ cum illis. Reppererūt autē lapidē reuolutū a monu
mēto, & ingressę nō inuenerūt corp⁹ dñi Iesu. Et factū est dū mēte
cōsternatæ essent de hoc, ecce duo viri steterūt iuxta illas in vesti
bus fulgurantib⁹. Cū expauissent autē, & declinarent vultū in ter
rā, dixerūt ad illas: Quid quæritis, viuentē cū mortuis? Non est
hic, sed surrexit. Recordamini vt dixerit vobis, cū adhuc in Galil
læa esset, dicēs, qđ oportuerit filiū hoīs tradi in man⁹ hoīm pec
catorum, & crucifigi, & die tertio resurgere. Et recordate sunt
vborū eius, & regressæ a monumēto nunciauerunt hæc oīa illis
vndecim, & cæteris oīb⁹. Erat autē Maria Magdalene & Ioanna &
Maria Jacobi, & cæteræ q̄ cū eis erāt, q̄ dicebant ad ap̄tos hæc Et
visā sunt ap̄ illos ceu deliramētū verba illarū, neq̄ crediderūt il
lis. Petr⁹ autē surgēs cucurrit ad monumētū, & p̄spiciēs vidit lin
teamina sola posita, & abiit, apud semetipsū mirans qđ acciderat
Et ecce duo ex illis ibāt eodē die in castellū, qđ aberat spatio sta
diorū sexaginta ab Hierosolymis, noīe Emaus, & ipsi confabu
labāt inter se de his oīb⁹ q̄ acciderāt. Et factū est dū cōfabularent,
ac disputarēt, & ip̄e Iesus ap̄ p̄pinquās ibat vna cū illis. Cæteg
oc̄i illoꝝ tenebāt, ne eū agnoscerēt. Et ait ad illos: Qui sūt hi ser
mones quos cōfertis inter vos ambulantes, & estis tristes? Ac res